

som lejd arbetskraft i stället för att uppträda som självägande jordbrukare. De sedan 1952 gällande bestämmelserna om producentbidrag har inneburit en avsevärd inkomstminskning för småbrukarna, vilket framgår därav att jordbruksministern i år anser sig kunna föreslå en ytterligare begränsning av anslagsbeloppet ned till 45 miljoner kronor jämfört med 74 miljoner kronor år 1947. Denna stora minskning av stödet åt småbrukarna enbart på denna post framstår såsom särskilt orimlig, om man också tar hänsyn till den penningvärdeförsämring som skett sedan 1947 samt de svåra hemsökelser som drabbat hundratusentals småbrukare genom de senaste årens skördeskador.

Det kan måhända riktas berättigad kritik mot vissa detaljer även i 1947 års riksdagsbeslut i denna fråga, men de då fastställda bestämmelserna var dock ur småbrukarnas synpunkt så avsevärt bättre än de nuvarande, att en återgång till de förstnämnda skulle utgöra ett stort framsteg för de sämst ställda bland jordbrukets utövare.

Under hänvisning till vad som sålunda anförts föreslår jag,

att riksdagen beslutar att i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om förslag till innevarande riksdag om nya bestämmelser för producentbidrag i huvudsaklig överensstämmelse med 1947 års riksdagsbeslut i denna fråga

samt att till producentbidrag för vissa innehavare av mindre jordbruk anvisa 74 000 0000 kronor.

Stockholm i januari 1956

Helmer Holmberg

Nr 617

Av herr **Persson** i Norrby, om åtgärder för att stimulera samarbete mellan mindre skogsägare för gemensamma skogligen åtgärder m. m.

(Lika lydande med motion nr 479 i Första kammaren)

Stockholm den 26 januari 1956

Per Persson
i Norrby